

have dem, gik til nogle Forslag, som kunde betyde Besparelser. Det er dog en underlig Politik at sige, at de Forslag, der medføre Merudgift, kunne vi meget godt stille og vedtage, til Trods for, at Forsvarskommissionen sidder, men Forslag, der vedrøre Besparelser, kan man ikke paa nogen Maade komme til for Forsvarskommissionen. Det rigtigste var slet ikke at røre ved noget af det, men skulle vi røre ved Forholdene, saaledes at det medfører højere Udgifter, skulle vi sandelig ogsaa ned med dem paa andre Punkter. Og det er aldeles ikke i Strid med mine tidligere Udtalelser om, at saa længe den bestaaende Hærordning eksisterer, kunne vi ikke komme væsentlig ned med vore Militærudgifter. Det, jeg henviste til, er nemlig netop Forslag om nogle Forandringer, ikke meget indgribende, men dog Forandringer i den bestaaende Hærlø, thi saadanne erkender jeg er nødvendige for, at vi kunne faa virkelige Besparelser.

Vi ere jo her komne i levende Strid om, hvorvidt Medlemmerne af Reformpartiet ere bundne til at stemme for disse Forslag. Det vide De alle fra Møderne i Sommer, at der er adskillige Medlemmer her i Tinget, som rundt omkring paa Talerstole Landet over have udtalt, at de aldeles ikke vare bundne til at stemme for nærværende Lovforslag, og at det var en skammelig Insinuation og Bagvaskelse, at de vare bundne til noget som helst, og nu stod den højtærede Forsvarsminister op og sagde: Medlemmerne af Reformpartiet ere aldeles ikke bundne, de stemme bare efter deres saglige Overbevisning, og dermed maa jo Meningen være, at hvis deres saglige Overbevisning ikke er den, at disse Lovforslag i og for sig ere sagligt forsvarlige eller deres Vedtagelse i dette Øjeblik, have de deres fuldkomne Frihed til at stemme mod nærværende Lovforslag. Men alligevel høre vi, at det ærede Medlem for Ribe (Busk) vil stemme for disse Forslag, det ærede Medlem for Ribe, som er saadan en god, gammel Antimilitarist, og som naturligvis ikke paa nogen Maade kan finde, at disse Forslag ere saglig rigtige. Det finder det ærede Medlem ikke, før han var i Fjor, da de samme saglige Grunde forelaa, meget ivrig og energisk imod disse Forslag. Det er altsaa paa ingen Maade saglige Grunde, der faa det ærede Medlem for Ribe til at stemme for disse Forslag, det er udelukkende det, at han føler sig politisk bunden. Ingen anden Grund

har det ærede Medlem til at stemme for disse Forslag.

Der staa vi ved Sagens Kærne. Det ærede Medlem for Løvel havde fuldkommen Ret, da han i Gaar sagde: De Medlemmer, der den 12. Januar i Fjor stemte for et Tillidsvotum til den nuværende Forsvarsminister og hans Program, ere selvfølgelig bundne til at stemme for nærværende Lovforslag. Selvfølgelig, og deri har det ærede Medlem for Ribe ogsaa Ret, det vil sige, de havde begge Ret indtil i Gaar, thi i Gaar stod den højtærede Forsvarsminister frem her i Tinget og sagde: Nej, de have allesammen deres fuldkomne Frihed. Nu har det ærede Medlem for Ribe — han skal ikke løbe ud af Døren — ikke noget som helst andet end sine saglige Grunde at anføre til Forsvar for en Afstemning til Fordel for disse Forslag, og kunde den ærede Konseilspræsident binde det ærede Medlem for Ribe til at stemme mod sin Overbevisning, kan han sikkert ogsaa løse det ærede Medlem saaledes, at han kan faa Lov til at følge sin saglige Overbevisning. For øvrigt er det, der her finder Sted, aldeles grundlovsstridigt, thi ifølge Grundloven er ingen Rigsdagsmand bunden ved andet end sin Overbevisning, og den Tilstand, hele Fler-tallet har været i siden den 12. Januar i Fjor og indtil i Gaar, har altsaa været fuldkommen grundlovsstridig. Det ærede Medlem for Ribe erkender, at den Tilstand, han er bundet til, er grundlovsstridig, idet han er bunden ved noget andet end sin Overbevisning. Men nu er han det lykkeligvis ikke længere, og saa indtræder atter grundlovmæssige Tilstande her i Landet, og specielt for det ærede Medlem for Ribe, og saa er jeg vis paa, at han følger sin personlige Overbevisning og sin grundlovmæssige Ret og af saglige Grunde stemmer mod nærværende Lovforslag.

Den højtærede Forsvarsminister fandt, at de Citater, jeg fremførte, vare for gamle, det var vist Citater fra 1892—93, og saadant noget brød han sig ikke mere om at høre. Ja ja, hvis det ikke behager den højtærede Forsvarsminister, er der maaske andre, som ville finde Behag i dem. Men langt senere, den 22. Januar 1897, udtalte den nuværende højtærede Forsvarsminister her i Tinget — det findes Sp. 3101, jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse blot oplæse et Par Linier —, at naar vi se paa Militærudgifterne, „se vi nærmest paa dem fra et øko-